

møbede Indtægt i og for sig, men ogsaa til efter Omstændighederne at lade Indtægten blive rammet i et stærkere Forhold paa Grund af Indtægternes særegne Charakter, navnlig dens Sikkerhed, og, for at nævne et særligt Exempel, dens Egenkab som Rente af en Capital, der fremdeles bliver urørt ved Siden af den aarlige Rentehjælp. Men naar det sees, hvorledes de Bestemmelser ere affattede, som Udvalget har foreslaaet i det første Stykke af beth nye § 15, troer jeg, at det maa erkjendes, at der ikke i denne indeholdes Noget, der i mindste Maade er til Hinder for, at, hvad der virkelig maa siges at være det Væsentlige i Formue- og Leilighedsstatten, fremdeles maa siges at blive opretholdt. Men hvorfor har Udvalget da foreslaaet at see disse Bestemmelser satte til, naar det ikke er Meningen væsentligt at ville forandre Reglerne for Formue- og Leilighedsstatten? Dette har Udvalget gjort, som jeg sagde før, af et dobbelt HenSyn. Den ene Betragtning var den, at det formeentlig har viist sig, at der rundt omkring i Communerne har været tildeels meget afvigende og tildeels meget uklare Ansættelser om, hvilke Regler der skulle følges ved Formue- og Leilighedsstatten, og alt efterhaanden som Udviklingen vil føre i den Retning — og det vil ganske sikkert stee — at flere og flere af de communale Byrder blive lagte over paa Formue- og Leilighedsstatten, medens de for en væsentlig Deel tidligere have hvilet paa Kæring, Harkorn og fast Eiendom, desto mere nødvendigt er det forekommet Udvalget, at man drev det dertil, at Rigningscommissionerne maatte komme til at gjøre sig det klart, efter hvilke Principer man overhovedet skal gaae frem ved Ansættelsen til Formue- og Leilighedsstat, at man gjorde sig selv dette klart og derhos ordnede Forholdet paa en saadan Maade, at det ogsaa kunde lægges tydeligere frem for de stattepligtige Borgere, paa hvem man havde lagt Formue- og Leilighedsstatten, hvorfor de blive beskattede paa den Maade, som steeet er, navnlig i Sammenligning med andre stattepligtige Borgere. Som det gaaer til nu, vil jeg ikke gjentage, at det gaaer til paa den Maade, som det blev udtalt i det andet Thing under Forhandlingen af Indkomststatloven, nemlig at man ligner

efter bedste Bestub; disse Ord vil jeg ikke gjøre til mine, men jeg skal dog bestemt paa- staae, at i mange Communer gjør der sig ved Formue- og Leilighedsstattens Fordeling en — naturligviis vil jeg forudsætte ubevidst — Vilkaarlighed gjældende, og i alt Fald høves der i mange Communer den Formening, at der finder megen Vilkaarlighed Sted, og at der som Følge deraf let aabnes Afgang for Uretfærdighed. Udvalget mener derfor, at det vilde være saavel i Rigningscommissionernes som i de stattepligtige Borgeres Interesse, at dette Skin af Vilkaarlighed, og muligviis Uretfærdighed, fjernes, hvilket kun kan stee derved, at det bliver klart, ad hvilken Vej man kommer til det Resultat, man opstiller i Rigningen. Jeg maa da ogsaa formene, at hvad der her er foreslaaet angaaende den Fremgangsmaade, der skal følges ved Rigningen, ikke er Andet, end hvad samvittighedsfulde Rigningscommisfaires allerede maae i Virkeligheden gjøre, om de end ikke lade det fremtræde just saa bestemt og formelt som det er foreslaaet her. Jeg idetmindste formaaer ikke at see, hvorledes en Rigningscommission kan komme til det Resultat, at en Mand skal beskattes med saa og saamange Portioner Skat, uden at danne sig en Forestilling om, hvilke Midler og Indtægter den paagjældende Mand har, hvilke Omstændigheder, der overhovedet bør have Indflydelse paa hans Beskatning, hvilke Momenter der bør virke til Forhøjelse eller til Nedsættelse paa Grund af hans større eller mindre Statteevne. Jeg troer endogsaa at turde sige, at hvad der her er foreslaaet er ikke ganske ukjendt, men at man mange Steder har i Praxis anvendt tilsvarende Regler, ja enkelte Steder ganske lignende Regler. Hvad der her er foreslaaet, gaaer kun ud paa at bringe i Lovens System, hvad der maa siges allerede at ligge i Forholdets Natur og maa erkjendes at være en Stadfæstelse paa, hvad der allerede har fundet Sted mange Steder i Praxis. Men der er en anden Grund, hvorfor Udvalget har anseet det for rigtigt at bringe saadanne nærmere Bestemmelser i Forslag. Det vil nemlig sees, og derom vil jeg strax komme til at udtale mig yderligere, at man har troet at maatte gaae ind paa, at Reglerne for Rignin-